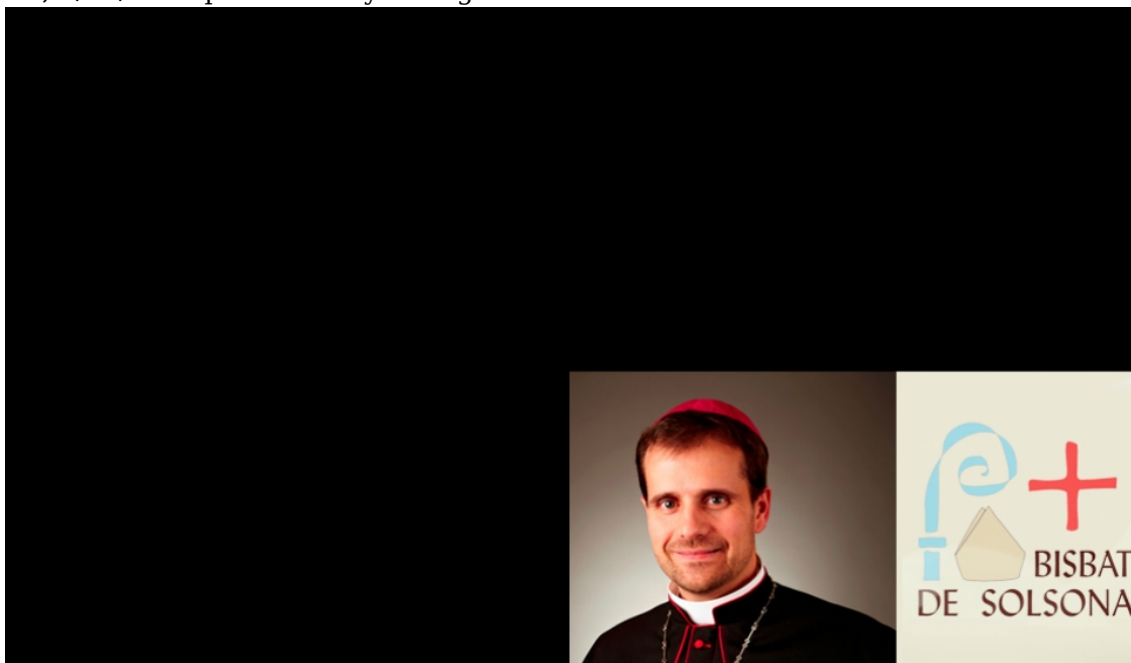

Novell reitera el suport a la consulta i diu que “s’està usant la llei per impedir un dret fonamental”

Dc, 3/09/2014 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) La glossa setmanal d’aquest diumenge del bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, reitera el suport a que se celebri una consulta sobre el futur polític de Catalunya. L’any passat, coincidint també amb l’11 de setembre, ja es va [expressar en aquest sentit](#). També el bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, va mostrar [el seu suport](#) a la consulta. Són els dos únics bisbes que s’han manifestat explícitament a favor de la consulta.

Però aquest any Novell és més clar i contundent sobre el debat actual: “Quan s’afirma que Catalunya no té dret a l’autodeterminació i que seria il·legal la consulta del 9-N, s’està usant la llei per impedir un dret fonamental que és anterior i superior a l’ordenament jurídic vigent”.

Novell utilitza una argumentació semblant al que recullen les [entitats cristianes](#) que han donat suport al Pacte Nacional pel Dret a Decidir: la Doctrina Social reconeix el dret de les nacions a decidir el seu futur, i Catalunya ha estat reconeguda com a nació tant per l’episcopat català com per la majoria del Parlament de Catalunya. Per això, diu que com a bisbe defensa “tant la llibertat de l’Església respecte a qualsevol posicionament polític com la legitimitat moral del dret a decidir dels ciutadans de Catalunya”.

Reconeix que “hi ha qui considera que l’Església no ha de parlar d’aquest tema”. Però argumenta que “el papa Francesc ho va fer en una entrevista el passat mes de juny” i “va evitar qualificar moralment el procés català, tot i esmentar les condicions en les quals un procés d’aquest tipus seria obvi i just”. De fet, l’any passat el bisbe Novell ja reclamava “als partidaris o contraris a la consulta, a treballar amb esperit pacífic, lluny de qualsevol agressió” i demanava que “aquesta qüestió no divideixi els fidels de la diòcesi ja que la fe que ens uneix és molt més

gran que les respectives idees polítiques”.

Novell va ser nomenant el 2010 bisbe de Solsona i fins aleshores havia estat capellà del mateix bisbat i secretari de l'anterior bisbe. Tot i que ha xocat amb els sectors més progressistes de la diòcesis, sempre ha reconegut el seu catalanisme i arrelament a un territori tradicionalment nacionalista.

Aquest és el text íntegre de la carta que publica aquest diumenge el Full Dominical del bisbat de Solsona i que [es pot llegir](#) al web del bisbat.

Amb el poble de Catalunya

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Molts fidels de la diòcesi de Solsona seguïu amb interès els esdeveniments socials i polítics que està vivint el nostre país. Us sorprenguéreu de l'anunci de la data i la pregunta d'una consulta per al 9-N. Seguïreu amb atenció la petició del permís al Congrés dels Diputats per a dur-la a terme i la negativa subsegüent; i espereu amb curiositat o us prepareu amb il·lusió per a la manifestació d'aquesta pròxima Diada.

Hi ha qui considera que l'Església no ha de parlar sobre aquest tema, però el papa **Francesc** ho va fer en una entrevista el passat mes de juny. Va parlar obertament dels processos d'independència, distingint entre les emancipacions i les secessions. Va identificar el procés català com un intent de secessió i va evitar qualificar-lo moralment, tot i esmentar les condicions en les quals un procés d'aquest tipus seria obvi i just.

Per això, he considerat que, per part meua, des de la doctrina social de l'Església, em calia dir una paraula adreçada a tots els fidels de la diòcesi sobre la qüestió clau que tenim plantejada: tenim dret o no a decidir el nostre futur?

La doctrina catòlica sobre el dret a l'autodeterminació dels pobles i de les nacions és clara. El papa sant **Joan Pau II**, davant l'assemblea de l'ONU, va afirmar sobre la nació: «El seu dret a l'existència és certament el pressupòsit dels altres drets [...]: ningú, doncs [...] no està mai legitimat a afirmar que una determinada nació no és digna d'existir [...]. Aquest dret fonamental a l'existència no exigeix necessàriament una sobirania estatal [...], però a condició que hi hagi un clima d'autèntica llibertat, garantida per l'exercici de l'autodeterminació dels pobles». Catalunya compleix els elements que la doctrina social de l'Església indica sobre la realitat de la nació: cultura, llengua i història. Només cal llegir els discursos del papa sant Joan Pau II a l'ONU, a la Unesco, als joves de Tòquio i al cos diplomàtic el Nadal de l'any 1982.

Els bisbes de Catalunya solemnement varen reconèixer la nostra identitat nacional en el document «[Arrels cristianes de Catalunya](#)»: «Els pobles que, com el cas de Catalunya, tenen consciència de la seva història anterior a la formació de l'Estat, i mantenen, juntament amb aquesta consciència, una cultura i una llengua pròpies [...], guarden viva la convicció que no provenen de la divisió administrativa d'un Estat-Nació [...]. Aquesta consciència de ser una realitat nacional prèvia [...] és el que dóna sentit nacional al nostre país». Amb motiu del 25è aniversari d'aquella carta pastoral conjunta, els actuals bisbes de Catalunya vàrem adherir-nos a aquesta convicció en el document «[Al servei del nostre poble](#)».

El poble de Catalunya està convençut que som una nació. Així ho afirma el preàmbul de l'Estatut d'Autonomia del 2006: «El Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya, ha definit Catalunya com a nació d'una manera amplament majoritària». I, de fet, malgrat que, en els darrers tres segles, són molts els episodis històrics en què s'ha intentat eliminar o limitar la seva identitat nacional, aquest poble no ha deixat mai de defensar-la, i, avui més que mai, vol exercir els drets que li corresponen.

Així, quan s'afirma que Catalunya no té dret a l'autodeterminació i que seria il·legal la consulta del 9-N, s'està usant la llei per impedir un dret fonamental que és anterior i superior a l'ordenament jurídic vigent. La Constitució de 1978 hauria d'aplicar-se de tal manera que fes possible que les nacions que formen Espanya puguin decidir lliurement el seu futur.

Des del meu nomenament com a bisbe de Solsona, he intentat acompanyar-vos com a pastor. Per això, tampoc no he callat sobre aquesta qüestió, defensant tant la llibertat de l'Església respecte a qualsevol posicionament polític com la legitimitat moral del dret a decidir dels ciutadans de Catalunya. Us demano, per tant, que no resteu aliens a aquest procés i, amb esperit democràtic i pacífic, escolliu amb tranquil·litat de consciència aquella opció davant la consulta que cregueu millor per al bé de Catalunya.